

at det er den højtærede Minister og hans Meningsfæller, der paa dette Punkt ere komne ind paa noget, fra Folketingets Synspunkt set, nyt. Jeg ved ikke, om jeg maa kalde det for Bureaukratisme, for det bliver jo optaget saa ubehageligt, naar man siger Bureaukrat; men jeg tør maaske kalde det Formalisme, et vist kontor-mæssigt Syn, som her er kommet frem fra Ministeriets Side, og som ikke altid har fundet Udtryk fra Folketingets Side paa dette Omraade.

Den højtærede Minister sagde, at han kunde ikke tænke sig nogen som helst reel Grund til det, som han opfatter som en Forandring her; og han begyndte saa at gennemgaa de forskellige Punkter, navnlig Numrene 1, 2 og 5, tror jeg, det var, og spurgte, hvorfor det nu var saa nødvendigt at faa det ordnet paa denne Maade med Hensyn til Lærlinge- og Svendeproeve og borgerligt Ægteskab, thi ikke en eneste reel Grund var der anført derfor. Ja, vi have jo ikke gennemgaaet det saaledes Punkt for Punkt og begrundet det i Betænkningen. Men naar han saa sagde, at han aldrig havde set nogen reel Grund anført derfor, vil jeg anbefale den højtærede Minister til Gennemlæsning de Oplysninger, som indkom fra Byraadene i Anledning af Forespørgselen i Fjor, og som han velvilligt har tilstillet Udvalget til Grundlag for dets Arbejde i denne Sag. Hvis den højtærede Indenrigsminister vil gøre sig fortrolig med disse Oplysninger, vil han se, hvorledes Byraad efter Byraad gennemgaa de forskellige Grupper af Magistratsforretninger og i mange Tilfælde anføre saglige Grunde, rent reelle Grunde, netop for, at det og det skal gaa over til Byraadets valgte Formand. Jeg kan f. Eks. anbefale den højtærede Minister at tage det Forslag og de Betragtninger, som kom fra Odense Byraad, eller de Betragtninger, som kom fra Randers Byraad, som ere meget indgaaende og meget omstændelige Forklaringer af disse Byraads Syn paa denne Sag, hvor man Punkt for Punkt anfører netop de praktiske, reelle Grunde, som man mener tale for, at vedkommende Ting skulle gaa over til Byraadets Formand. Ligesaa med Hensyn til borgerligt Ægteskab, lignende Betragtninger ville findes derom.

Den højtærede Minister mener, at vi ogsaa forandre det bestaaende ved at foretage denne Bestemmelse her, at det skal være Byraadets valgte Formand. Nej, atter der træffe vi kun Valget imellem de to Muligheder, som foreligge, idet vedkommende Persons Virksomhed deles mellem

to Personer. I Øjeblikket er det saaledes, at i Byerne har den Mand, der paa en Gang er kommunal og administrativ Embedsmand, denne Virksomhed, paa Landet har den administrative Embedsmand den, og i København har den kommunale Repræsentation, Københavns Borgmestre og Raadmænd, denne Virksomhed. Vi træffe Valget der imellem. Den højtærede Indenrigsminister vil henskyde det til det Tidspunkt, da der kommer en Lov om almindelig borgerlig Ægteforening, og det er klart, at det Spørgsmaal faar meget mere praktisk Betydning til den Tid; men der synes det mig, at det vil være heldigt, om vi ved dette lille Skridt, som vi nu skulle gøre her med Hensyn til denne Sag, kom til allerede nu at føre Udviklingen i Retning af, at denne Sag skal ordnes saa folkeligt som paa nogen Maade muligt og saa lidt embedsmæssigt som paa nogen Maade muligt.

I Virkeligheden er der bag vor Uenighed om Magistratsforretninger en Forskel i Synspunkter. Den højtærede Minister har forladt Folketingets gamle Synsmaade, en Synsmaade, som gik ud paa, at man skulde lægge saa megen Virksomhed som muligt over i folkevalgte Institutioners Haand, og han har en stærk Tilbøjelighed til at holde saa meget som muligt inde under de embedsmæssigt udnævnte Myndigheder. Det er dette, som skiller os, og det er der, jeg beklager, at Flertallet i Udvalget har fulgt den højtærede Minister mod de Betragtninger, vi have gjort gældende, og mod den Tradition, bag hvilke staaer Folketingets talrige Beslutninger og lange Rækker af Ordførere for Flertallene i Tinget lige fra 1882 til denne Dag. Der har her bagved ligget en dobbelt Betragtning, som for det første har været den, at man skulde skabe større Myndighed for de folkevalgte Repræsentanter ved at drage saa meget som muligt ind under dem, og det synes mig en god Betragtning for dette Ting, og for det andet den Betragtning, at man saa meget som muligt skulde aflæsse de Embedsmænd, som betales af Staten, og derigennem lette Byrderne paa dette Punkt, lette rent økonomisk, skabe Betingelser for at indskrænke i Stedet for at forøge eller i alt Fald holde det nede ved den nuværende Stab af Embedsmænd og deres Medhjælpere. Ogsaa denne Betragtning tror jeg, der er Grund til at fastholde i disse Tider, og i dette Tilfælde ere vi saa lykkelige, at man fra Byernes Side ikke er vejen tilbage for at paatage sig den maaske lidt større Byrde, der kan blive